

Tuần Báo Vô Vi

25 tháng 7 năm 2021

Số 561

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự luân lưu bằng cách nào?
- 2) Quy nguyên bằng cách nào?
- 3) Thực tâm phát triển sẽ đến đâu?
- 4) Vượt xuyên bằng cách nào?
- 5) Tự thức bằng cách nào?
- 6) Quy nguyên bằng cách nào?
- 7) Thành tâm tiến hóa có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic City 05-10-03 8:35AM 1) Hỏi: Sự luân lưu bằng cách nào? Đáp: Thừa sự luân lưu bằng sự chuyển hành của Càn Khôn Vũ Trụ. Kệ: Luân lưu chuyển hành trực thanh tiến Giải giới phân minh thực triển tiền Không giới chuyển hành quy một mối Thành tâm phân định hướng thanh truyền.	Atlantic City 06-10-03 2:00AM 2) Hỏi: Quy nguyên bằng cách nào? Đáp: Thừa quy nguyên bằng sự phân hòa. Kệ: Chuyển hóa không ngừng phân giải tiến Pháp giới phân minh tự giải phiền Giải phân đời đạo hồn thẳng tiến Chuyển hóa luân lưu giải tiền xuyên.
Atlantic City 07-10-03 9:55AM 3) Hỏi: Thực tâm phát triển sẽ đến đâu? Đáp: Thừa thực tâm pháp triển sẽ đạt đến kết quả tốt. Kệ: Dõng chí thẳng hoa tiến thật thà Cùng chung xây dựng tự phân hòa Quý yêu nhân loại thành tâm tiến Thức giác chính mình tự vượt xuyên.	Atlantic City 08-10-03 10:05AM 4) Hỏi: Vượt xuyên bằng cách nào? Đáp: Thừa vượt xuyên bằng cách âm thầm tu tiến. Kệ: Âm thầm thức giác tự tâm tu Giải tỏa phiền ưu tự giải mù Trí tuệ không ngừng khai tự chuyển Thành tâm học hỏi giải phân huyền.
Atlantic City 09-10-03 2:45AM 5) Hỏi: Tự thức bằng cách nào? Đáp: Thừa tự thức bằng cách vượt xuyên mọi việc. Kệ: Thanh tịnh vượt xuyên đường tiến giác Giải mê phá chấp tự phân hai Đường tu khai triển tiến thân hoài Ý chí không sờn tâm đạt đạo.	Atlantic City 10-10-03 11:30AM 6) Hỏi: Quy nguyên bằng cách nào? Đáp: Thừa quy nguyên bằng cách trở về với căn bản. Kệ: Quy nguyên nguồn gốc tự thông hành Giải quyết sai lầm tự hướng thanh Học hỏi không ngừng tự giác nhanh Quy nguyên gốc gác mình điều lành.
Atlantic City 11-10-03 6:30AM 7) Hỏi: Thành tâm tiến hóa có hữu ích gì không? Đáp: Thừa thành tâm tiến hóa rất có hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Tiến hóa quy nguyên tự mở đường Quán thông đời đạo tự yêu thương Thực hành chánh pháp rõ thông đường Tiến hóa không ngừng phát triển gương.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Phụ Ái 12 (tiếp theo)

...

“Làm người cũng phải tự đầy lấy thân”: Phải tự kiểm soát, tự giáo dục. Nếu chúng ta cứ tưởng cái bản thân này, cái thể xác này là quý, là trọng, chúng ta vun bồi con đường sai lầm chậm trễ. Cho nên, chúng ta phải hành công phu. Công phu là chúng ta đầy nó ở trong cái khổ đạt tới cái sướng. Các bạn nửa đêm nửa hôm ngồi thiền để làm gì? Các bạn từ cái khổ đi tới cái sướng, chớ không phải tạo cái sướng rồi đi tới cái khổ. Luôn luôn mỗi ngày mỗi đêm các bạn đang hành khổ.

“Hồn thời tiến hóa chuyên cần”: Hồn chúng ta phải suy tư, thanh thân, hướng thượng để hóa giải chuyên cần. Phân ra hai giới có hồn, có vía.

“Thực hành tự giải mình tằng nợ duyên”: Nợ duyên chúng ta phải thực hành và tự giải mới thấy rõ cái nợ duyên tại thế gian khi thì này, khi thì kia, khi thì nọ. Từ trong tâm tư cho đến hành động là để chi? Để hóa giải, để dạy luồng điện chúng ta trong kích động và phản tỉnh tiến hành đến nơi đến chốn. Cho nên mỗi bạn ở trong căn nhà khác, đi ra đường thấy khác mà ngộ một người nói chuyện thì thấy tâm tư thay đổi khác. Còn khi đạt tới từng tiến triển về thanh điện thì lúc nào cũng trung dung hóa giải và thăng tiến, ôn tồn sáng suốt.

“Vì con chồng vợ giao liên”: Vợ chồng thương yêu nhau sanh ra con cái, đó là bài học. Chồng vợ phải tiếp tục trong cuộc thăng trầm tại thế. Nhiều người chán nản vợ chồng, chán nản con cái, vì không chấp nhận thực hành để trả bài ôn tồn tiến tới trong trật tự của căn khôn vũ trụ thì cảm thấy mình chán nản. Nếu chúng ta chấp nhận rồi, chúng ta thấy bài vở rất nhiều, phải học, phải làm, phải tiến, không thể chán nản và thụt lùi được. Nhiều người tu rồi chán nản vợ chồng con cái, đều chán nản hết. Đó cũng là chuyện sai lầm, không chịu thực hiện đời lần đạo, thương yêu để hóa giải, để tiến lên. Nếu các bạn chán nản thì các bạn trở về con đường chậm tiến mà thôi. Nếu chấp nhận hướng thanh để giải mọi sự trở ngại hiện tại thì lúc đó mới thấy rõ là

“Các miền thanh trước quy nguyên chơn tình”: Lúc đó mới thấy thanh cũng tiến được, mà trước cũng tiến được. Nếu không có trước lấy gì có thanh, mà không có thanh lấy gì có trước. Lúc đó, thấy rõ ràng mọi sự việc, không còn thắc mắc đau khổ nữa, chỉ chấp nhận học để tiến mà thôi. Vui học, học trò mới là ngoan; mà buồn tủi ngồi học, học sao cho vô.

“Hồn thời vẫn trẻ đẹp xinh”: Khi các bạn vui về chấp nhận thì hồn thời vẫn trẻ đẹp xinh rõ ràng. Nguyên lai của chúng ta không phải là con người tại thế. Tôi thường nói từ tam thập tam thiên giáng sanh xuống thế gian đi một vòng rất xa, bây giờ mới ngộ đạo. Càng ngộ đạo các bạn thấy các bạn đã xuống thế gian từ lâu rồi. Bây giờ trở về, các bạn mới thấy rằng phải trở về cuộc hành trình đó để dãi. Con đường đó không ai chặn đứng mình nhưng mà chỉ mình tự lôi cuốn mình, kéo mình xuống thế mà thôi. Còn nếu chúng ta thả lỏng để đi lên, thấy cửa Trời mở rộng và hoan nghinh mọi tâm hồn sáng suốt. Tiên Phật sẽ đón mừng, rước chúng ta, rõ ràng ở trên cảnh xinh tươi, tốt đẹp mà bề trên đã sắp đặt cho mọi trình độ tiến hóa. Chỉ do họ tự nguyện tự tiến tự giải thì mới sớm đắc pháp được.

“Động không thấy động chơn tình Trời ban”: Chúng ta sống trong cảnh thế gian, thấy cái hồn chúng ta đẹp xinh thì động không thấy động. Thế gian là động nhưng mà tâm ta hiểu rồi chúng ta không phải là người tại thế, thì tâm đâu còn động nữa. Nếu chúng ta cho chúng ta là người tại thế thì làm sao thấy rõ cái chơn tình của Trời ban.

Cho nên càng tu, các bạn sẽ thấy càng thanh tịnh. Việc gì xảy đến rồi cũng sẽ xong, chớ vội lo mà đau khổ, vội lo mà buồn tủi. Sợ xa cách người này, sợ xa cách người kia mà không sợ mình xa cách lấy chơn tâm của mình. Người thế gian thường thường bị động vì tự xa cách lấy chơn tâm, xa cách sự thành thật. Chơn lý nằm bên trong của chúng ta mà không hiểu. Cho nên, cái ý chúng ta luôn luôn bị động.

“*Tâm minh tự xét tự bàn*”: Chúng ta hiểu được, sửa mình thấy rõ mỗi ngày càng sáng suốt.

“*Tâm linh thức giấc hạ màn trần gian*”: Khi mà thức giấc rồi, tỉnh ngộ rồi thì chúng ta sống ở thế gian cũng như thiên đàng, đâu còn bị ám ảnh của ngoại cảnh nữa mà thắc mắc. Chúng ta sống trong hư ảo, ám ảnh thì chúng ta thấy thắc mắc. Nếu tâm linh chúng ta thức giấc rồi thì cái trần trụi của thế gian sẽ tiêu tan trong phút khắc. Trong nội tâm chúng ta và trong mắt thịt của chúng ta dòm ra, thì chúng ta dòm thông suốt mọi nơi mọi giới không có gì trở ngại trong tâm của chúng ta hết. Do đâu mà có cái đó, do thiên giác tạo thành. Phải dày công mới có, không dày công không có. Cho nên, tôi khuyên các bạn phải thường niệm Phật để tiến tới siêu phàm mới hỗ trợ được cho nội tâm nội tạng, thực hành trong chu trình tiến hóa này.

Nếu các bạn không giữ, không thực hành những điều đó. Những điều đó là luồng điện để mở những sự gút mắc của nội tâm, nội tạng đem tới sự sáng suốt vô cùng tận. Nếu các bạn không thực hành và không kiên trì rồi cứ thu hút ngoại cảnh quá nhiều. Nói đi nói lại, thắc mắc đó là thu hút ngoại cảnh. Khi các bạn thắc mắc một cái gì mà hành trình giai đoạn một chưa thành, thắc mắc tới giai đoạn hai.

Giai đoạn hai chưa hoàn thành, thắc mắc tới giai đoạn ba. Làm sao các bạn đạt được pháp? Chúng quy tạo sự thắc mắc động loạn mà thôi. Cho nên, chúng ta thực hành không nên vun bồi cái đó mà chỉ chú ý phần thanh điện của bộ đầu. Bất cứ giá nào phải giữ cái đó để tiến. Đó là đi tới giải thoát, minh tâm kiến tánh.

Nếu các bạn không vun bồi sự sáng suốt sẵn có của các bạn làm sao các bạn sáng suốt hoàn toàn được? Cho nên, có khi có nhiều bạn ngồi thiền lâu mà trong nháy mắt thức giấc cũng như trong một cơn ngủ gật một cái mà thấy sung sướng, nó sáng, nó nhẹ. Các bạn thấy không? Tôi ngồi một, hai tiếng đồng hồ, hai ba tiếng đồng hồ, tôi đạt có một chút xiu đó thôi, tại sao? Tại ô trược toàn thân của tôi cũng bành trướng dữ lắm, cái phàm ngã cũng dữ lắm. Cho nên, tôi phải cố gắng chiến thắng. Bây giờ, tôi được một giây sáng như thế, ngày kia tôi sẽ được một giờ. Mỗi ngày mỗi giờ đều sáng như vậy, thì lúc đó tôi mới xác nhận tôi đã đến nơi an toàn sáng suốt.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Ông Tám kính!

Con tên là TVD, hiện nay con đang ở H. Con đã thực hành PLVVKHHBPP được một thời gian. Trong quá trình thực hành, con có một số điều thắc mắc cho nên con gửi điện thư phiền ông giải đáp giùm cho con. Ông có thể cho con biết:

1) Điển làm đu đưa người là tốt hay xấu?

- Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày ..., được biết con đã tu. Về phần vía con bắt đầu nhẹ, cho nên luồng điển đu đưa, đó là hiện tượng tốt, trong một thời gian vài ba năm sẽ hết. con cứ làm pháp luân thường chuyển, hít vô đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu là được.

2) Dứt khoát chủ kiến là như thế nào hả ông?

- Dứt khoát chủ kiến, tức là không nghĩ về việc không trị người khác, hay muốn cho người ta nghe lời mình. Đó là chủ kiến.

3) Như thế nào mới gọi là thành tâm tu?

- Thành tâm tu là phải hướng tâm về Trời Phật, thực hành đúng pháp, như: Soi hồn, Pháp luân và Thiền định đầy đủ.

4) Trong quá trình thực hành pháp lý mà cơ thể con có sự thay đổi lạ thường: có đợt trong người con thấy khỏe hơn nhưng cũng có đợt đặc biệt là mấy hôm gần đây con lại thấy cơ thể mệt, có hôm chân tay run làm cho con khó đi được, Pháp luân thường chuyển bị yếu luôn, buồn ngủ mấy hôm nhưng con ăn thì lại nhiều hơn bình thường. Con có hỏi chú NGT thì chú ấy trả lời đó là do trước nó ra nhưng khi con hỏi bố con là TMH thì bố con lại bảo con làm Pháp luân thường chuyển chưa đúng. Con mong ông minh giải cho con?

- Ba con nói rất đúng. Vậy con cần làm Pháp luân thường chuyển và Chiếu minh cho đúng, thì mọi việc sẽ êm xuôi.

5) Đạo này thỉnh thoảng có lần công phu, làm soi hồn hay pháp luân thường chuyển hoặc cũng có lúc chỉ ngồi không thôi con thấy bập bênh như ngồi trên sóng, con nghĩ là mình đi ra ngoài bị trượt nên vậy. Ông cho con biết về hiện tượng này?

- Đó là phần vía của con nhẹ, cảm thấy bập bênh. Hiện tượng tốt chứ không sao đâu.

6) Niệm Phật như thế nào gọi là niệm bằng ý? Trong khi con niệm Phật vẫn còn bị để ý đến hơi thở cho nên hơi thở con không được điều hoà. Trường hợp này con mong ông chỉ cho con một phương cách để con thực hành cho đúng? Con có cần ngưng thiền tạm thời chỉ thực hành pháp chiếu minh và soi hồn không? (con đã được điển rút bộ đầu)

- Co lưỡi răng kẻ răng, dùng ý niệm nam Mô ADi Đà Phật, thì luồng điển cơ tạng sẽ đều hòa và phát sáng.

7) Khi làm Pháp luân thường chuyển con rất khó có thể trụ hoàn toàn vào trung tâm chân mày mà con vẫn nghĩ đến hơi thở và cái bụng. Vậy con nên làm thế nào để được kết quả tốt? Khi làm Pháp luân thường chuyển con có cần phải kèm cho hơi vô từ từ và lúc ra cũng kèm cho hơi ra từ từ không hay là cứ thả lỏng tự do cả lúc hít vô và thở ra?

- Làm Pháp luân thường chuyển nhẹ nhàng và điều hòa rất cần thiết. Khi hít vô làm sao, thì thở ra như vậy.

8) Khi làm Pháp luân thường chuyển, lúc ra lệnh “Đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu” con vẫn ra lệnh bằng hơi do vậy hơi vô không đều. Vậy dụng ý ra lệnh như thế nào thưa ông?

- Ý nói đầy rún, đầy ngực, tung lên bộ đầu. Phải làm Chiếu minh nhiều hơn, sẽ giúp cho bộ gan quen, và Pháp luân thường chuyển sẽ dễ dàng hơn.

9) Điển rút bộ đầu đã được coi là có điển chưa ông?

- Điển rút bộ đầu, tức là có điển rồi. Cần chú ý khi điển rút nơi trung tâm bộ đầu.

Con định không hỏi ông bởi vì ông bận nhiều việc và con cũng tự hứa không làm phiền ông nhưng bây giờ thì con không thể không hỏi ông, đó là một sự quấy rầy, con mong ông thứ lỗi cho con. Con xin cảm ơn ông nhiều. Cuối thư con xin chúc ông luôn vui khỏe.

Con TVD

TB: Con có bị bệnh hồi hộp tim đang tìm cách chữa, con nghĩ là ông có thể biết được cách giải quyết vấn đề này cho nên con hỏi ông?

- Nếu con làm đúng những pháp mà Thầy đã minh giải ở bên trên, thì sẽ không còn hồi hộp nữa.

Thi Ca của Đức Thầy

HỒ OI !

Hồ ơi! Sống khổ chia ly
Vợ con chồng vợ sống thì xa nhau
Nhớ nhung nhắc nhở trước sau
Thương yêu vẫn nhớ, Hồ ơi!
Thương yêu vẫn nhớ muốn trao đổi tình.

Hồ ơi! Sống cảnh một mình
Thức tâm tự sửa hành trình quang khai
Ngày đêm tâm thức miệt mài
Lo tu lo tiến, Hồ ơi!
Lo tu lo tiến bi ai tiêu trừ.

Hồ ơi! Tạm cảnh làm người
Ăn năn hối cải vui cười tiến lên
Trời cao thắng cảnh vẫn bền
Tâm ta cương quyết, Hồ ơi!
Tâm ta cương quyết đạt nền trời cao.

Hồ ơi! Khai triển trước sau
Trì tâm nhịn nhục tu mau trở về
Tự tu giải bỏ si mê
Lui về thanh tịnh, Hồ ơi!
Lui về thanh tịnh chẳng phê phán đời.

Hồ ơi! Thức giấc xa rời
Con đường duyên nghiệp tạm thời khổ đau
Tự mình thức giấc mau mau
Cảm ơn Trời Phật, Hồ ơi!
Cảm ơn Trời Phật giải đau giải khờ.

Hồ ơi! Tan tụt thiên cơ
Giúp hồn thức giấc đến giờ phải tu
Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu
Trùng tu tự đạt, Hồ ơi!
Trùng tu tự đạt an vui nhẹ nhàng.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.05 PHẨM LỢI ÁI

48. CHUYỆN BÀ-LA-MÔN VEDABBHA (Tiền Thân Vedabbha)

Dùng phương tiện không tốt...

...
Các tên cướp nghe nói, liền làm theo như vậy. Vị Bà-la-môn biết được sự giao hội các hành tinh, đọc thần chú và mắt nhìn lên trời. Từ trên trời, các châu báu rơi xuống. Các tên cướp thâu lượm tài sản ấy, gói lại thành từng bọc với áo khoác ngoài, rồi ra đi cả đoàn. Vị Bà-la-môn theo chúng đi sau cùng. Các tên cướp ấy bị năm trăm tên cướp khác bắt. Chúng hỏi bọn kia:

- Các anh bắt chúng tôi vì mục đích gì?
- Vì mục đích tài sản.
- Nếu các anh muốn tài sản, hãy bắt Bà-la-môn này. Nó nhìn lên trời, làm mưa tài sản rơi xuống. Chính nó cho chúng tôi tài sản này.

Các tên cướp sau thả các tên cướp trước, rồi bắt vị Bà-la-môn và nói:

- Hãy cho chúng tôi tài sản như vậy.

Bà-la-môn nói:

- Tôi không thể cho các anh tài sản. Từ nay cho đến một năm, sự giao hội các hành tinh để mưa tài sản mới thành hình. Nếu các anh muốn có tài sản, hãy chờ đợi. Khi ấy, tôi sẽ làm mưa tài sản xuống.

Các tên cướp tức giận nói:

- Đồ xảo quyệt Bà-la-môn, ngươi làm mưa tài sản ngay cho bọn kia, lại bắt chúng ta đợi một năm nữa.

Chúng nó lấy gươm sắc bén chém vị Bà-la-môn làm hai, vất bỏ trên đường. Rồi chúng đuổi theo

gấp, giao chiến với bọn cướp kia, giết chết bọn chúng, và lấy tài sản. Rồi chúng chia thành hai nhóm, giao chiến lẫn nhau cho đến khi giết hai trăm năm mươi tên. Với cách thức ấy, chúng chém giết lẫn nhau cho đến khi chỉ còn lại hai tên. Như vậy cả ngàn người ấy đi đến diệt vong. Hai tên còn lại mang tài sản ấy chôn giấu tại một khu rừng gần làng, một tên cầm gươm ngồi giữ, một tên lấy gạo đi vào làng để nấu cơm. Tên ngồi gần tài sản suy nghĩ: “lòng tham là cội gốc của diệt vong. Nếu tên kia về, tài sản sẽ phải chia làm hai. Khi tên kia vừa về, ta sẽ lấy gươm chém giết nó.” Nghĩ vậy, nó rút gươm ra, ngồi chờ tên kia về. Tên kia cũng suy nghĩ: “Tài sản kia phải được chia làm hai. Ta hãy bỏ thuốc độc vào cơm cho tên kia ăn, khiến nó mạng chung, như vậy, chỉ một mình ta được tài sản”. Khi cơm nấu chín, nó ăn phần của nó, rồi bỏ thuốc độc phần còn lại, đem theo đi đến chỗ ấy. Khi nó đặt cơm ấy xuống, vừa đứng dậy, tên kia lấy kiếm chém nó đứt đôi, ném xác nó vào chỗ kín. Rồi nó ăn phần cơm ấy và chết ngay tại chỗ. Như vậy, vì tài sản toàn thể bị diệt vong. Sau hai ba ngày, Bồ Tát mang tiền chuộc đi đến chỗ ấy, không thấy thầy mình, thấy tài sản rơi vãi, tự nghĩ: “Thầy ta không làm theo lời ta, làm mưa tài sản xuống, khiến tất cả phải chịu nạn diệt vong”.

(còn tiếp)

